

Øjeblikket for forandring er inde

Leder fra LaRouchePAC, 19. juni, 2018 – To aktuelle begivenheder viser vejen for, hvordan det Nye Silkevejsparadigme er midlet til at overvinde det, der i øjeblikket piskes op i det transatlantiske område som en uundgåelig, uløselig strid: migrantkrisen og handelskrigen.

For Amerikas vedkommende mødtes i dag den bolivianske præsident Evo Morales med præsident Xi Jinping i Beijing, hvor de underskrev forpligtelser til et Bælte & Vej-samarbejde mellem Bolivia og Kina. Morales sagde, at det ville betyde økonomisk udvikling og fred på hele kontinentet. I Kina er der ligeledes en delegation fra den Dominikanske Republik, som konfererer om økonomiske projekter og erhvervsliv i Caribien. Generelt i hele Sydamerika kan denne aktivitet – sammen med en besejring af narkoforbrydere – afslutte den fattigdom og livsfare, der driver millioner af mennesker til at flygte fra deres hjemland. I øjeblikket lever 200 mio. ud af de 650 million-plus mennesker i Latinamerika og Caribien i fattigdom, hvilket alt sammen kan ændres.

For det andet, så arbejder den japanske regering med detaljerne for det første samarbejde nogensinde med Kina om joint ventures i tredjelande, inden for Bælte & Vej-rammen. I denne uge talte premierminister Shinzo Abe om, hvordan Japans »infrastruktureksport« kan udføres på samarbejdsbasis. En særlig arbejdsgruppe arbejder på at udvælge prioriterede projekter. Dette er et arrangement for et kraftcenter.

At fremtvinge et skifte i USA og Europa til dette Nye Silkevejsperspektiv er ikke en utopisk drøm. Forandring er mulig. Øjeblikket er nu. Singapore-tomødet er modellen – reelt, ikke hypotetisk – for at bryde med fortiden og bestemme fremtiden.

Helga Zepp-LaRouche, der i dag gennemgik situationen, understregede, at vi har det største potentiale for forandring, siden Berlinmurens fald. Et nyt system går frem i Asien, Afrika og begynder i Latinamerika. Vi må knække situationen i det transatlantiske område. Verden har et presserende behov for den nye model for relationer mellem nationer.

Zepp-LaRouche sagde, at der i Europa er en voksende erkendelse af, at det vestlige, neoliberale system totalt er slået fejl. Se engang på, hvad man kommer med som »løsninger« på migrantkrisen, som f.eks. at bygge interneringslejre i Nordafrika, som præsident for Europarådet Donald Tusk siger. Den tyske regering i særdeleshed er fortsat i krise over dette, med kansler Angela Merkel, der har en deadline på to uger til at komme med nogle svar, men hun og andre i eliten er ikke villige til at acceptere, at en ændring i principperne er nødvendig. Dette er en moralsk krise.

I USA i dag udstilledes denne samme, umoralske holdning, da Demokrater iscenesatte udbruddet af en handling på vegne af bekymring for migranter, med det formål at forstyrre kongreshøringen, hvor Justitsministeriets generalinspektør forklarer, hvordan det korrupte FBI handlede ulovligt imod præsident Donald Trump. Se LaRouchePAC's nye erklæring fra 19. juni om dette, *»Child Abuse Hypocrites! What Evil, Genocidal Twaddle«*

(Hyklere om overgreb mod børn! Hvilket ondt, folkemorderisk vrøvl), som, blandt andre koncepter, påpeger, at disse samme Demokrater støtter svøben med legalisering af narkotiske lægemidler/narkotika, der dræber folk.

Helga Zepp-LaRouches nye, politiske programdokument, der nu cirkuleres på mindst otte sprog, er et stærkt fremstød for det nødvendige, politiske skifte, her og nu: *»Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«*

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping er vært for en velkomstceremoni for den bolivianske præsident Juan Evo Morales Ayma i Folkets Store Hal i Beijing, 19. juni, 2018. Xi Jinping førte forhandlinger med Juan Evo Morales Ayma tirsdag. (Xinhua/Yin Bogu)

**Forrykte neokonservative
sætter
krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 25.
jan., 2018
pdf og video**

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det

faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Download (PDF, Unknown)

Japan deltager i Kinas initiativ for Ét Bælte, én Vej

*5. dec., 2017 – På en reception i anledning af Dialogen mellem kinesisk-japanske entreprenører og tidligere topembedsfolk i Tokyo, den 4.-5. dec., gav den japanske premierminister Shinzo Abe, idet han understregede behovet for åben, økonomisk aktivitet i hele Asien, sit tilsagn til Japans deltagelse i Kinas initiativ, Ét Bælte, én Vej. Han sagde: »Jeg er overbevist om, at Japan vil kunne samarbejde godt med Kina, som har fremlagt sit initiativ for Ét Bælte, én Vej« i et frit og åbent, Indo-Stillehavsområde ... At imødekomme krav om solid infrastruktur i Asien gennem samarbejde mellem Japan og Kina vil, ud over de to landes økonomiske udvikling, yde et betydeligt bidrag til asiatiske folks velstand«, rapporterer *Kyodo News*.*

Abes beredvillighed til at deltage i Bælte & Vej var forventet, efter en artikel fremkom i det japanske *Yomiuri Shimbun* den 28. nov. om, at Abe-regeringen overvejer at give sin støtte til, at japanske selskaber kan gennemføre fælles projekter med kinesiske selskaber langs med det af Kina formulerede økonomiske projekt for Ét Bælte, én Vej, for at »forbedre relationer mellem Kina og Japan og opnå Kinas samarbejde omkring at forhindre Nordkoreas atomvåben- og missiludvikling«. Artiklen nævnte også, at dette er fremkommet efter et møde mellem premierminister Shinzo Abe og den kinesiske præsident Xi Jinping under G20-topmødet i Tyskland i juli måned. »Under mødet beskrev Abe projektet som et 'initiativ med potentiale' og udtrykte sin beredvillighed til at samarbejde«, skrev artiklen.

Denne tredje runde af Dialogen mellem kinesisk-japanske entreprenører og tidligere topembedsfolk så, iflg. *Xinhua*, deltagelse af den tidligere, kinesiske vicepremierminister, Zeng Peiyan, og tidligere japanske premierminister, Yasuo Fukuda, sammen med også 70 erhvervsledere.

Foto: Japans premierminister Shinzo Abe (venstre) mødtes med Kinas præsident Xi Jinping under G20-topmødet i Hamborg, juli, 2017.

Efter den japanske premierminister Abes valgsejr forbereder han møderne med

Putin, Xi og Trump

23. okt., 2017 – Efter sin valgsejr forbereder den japanske premierminister Shinzo Abe nu et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin på sidelinjerne af APEC-topmødet, der afholdes i Vietnam til november.

»Denne succes giver os et fundament for at gennemføre en stærk udenrigspolitik. Som en del af denne bestræbelse, planlægger jeg især at afholde et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin i november, på APEC-topmødet. Vi vil også gerne forhandle med Kinas præsident Xi Jinping. Under disse kontakter har jeg tænkt mig at understrege betydningen af at diskutere løsninger på situationen omkring Nordkoreas missil- og atomprogram«, sagde Abe i mandags under sin første pressekonference efter valget, rapporterer TASS. Abe sagde, han gerne vil diskutere samme spørgsmål med USA's præsident Donald Trump under præsidentens besøg i Japan den 5.-7. november.

Trump talte med Abe i går for at ønske ham tillykke med valgsejren. Udskriftet fra Det Hvide Hus i dag erklærer, »præsident Trump genbekræftede sit ønske om fortsat at arbejde tæt sammen med premierminister Abe og siger, han ser frem til at besøge Japan i begyndelsen af november«.

Her til aften viser optællingen, at Abe vandt et stærkt folkeligt mandat i søndagens valg, med sit Liberale Demokratiske Parti, der sikrede sig 281 pladser i Underhuset, hvilket er langt mere end det stærke flertal på 261 pladser, der er nødvendigt for at udpege medlemmer og formænd for de stående komiteer.

Abe har meddelt, at han vil søge genvalg som premierminister i Diet meget snart. Det kunne ske så tidligt som 1. nov., hvis den særlige Diet-samling samles dér. Abe sagde, at han dernæst »hurtigt vil lancere et nyt kabinet«.

Foto: Den japanske premierminister Shinzo Abe fik en overvældende valgsejr i søndagens valg.

Bælt & Vej sætter dagsordenen i verden

23. maj, 2017 – Efterklange fra Bælt & Vej Internationale Forum for Samarbejde, der fandt sted i Beijing den 14.-15. maj, mærkes fortsat i alle hjørner af globen, med 'ordet', der kommer ud, om, at der findes et alternativ til geopolitik og økonomisk kollaps, og som allerede er i gang, og hvor alle inviteres til at deltage.

Hongkongs *South China Morning Post* pegede i sin lederartikel i dag på Bælt & Vej som »en måde, hvorpå Kina og Japan kan udbedre deres bånd«. Dette er en måde, hvorpå den nødvendige tillid kan opbygges for at etablere «en vedvarende forbedring» i de kinesisk-japanske relationer, der ellers hænger fast i »uløste historiske spørgsmål«, som yderligere kompliceres af Japans »tilnærmelse« til Taiwan.

»Afsløringen af et personligt, forsonligt brev fra den japanske premierminister Shinzo Abe til præsident Xi Jinping, der blev overleveret på vegne af Abe efter det nylige Bælt & Vej Forum i Beijing, er derfor en udvikling, vi hilser velkommen«, skrev *SCMP*. Abes brev siges at have foreslået, at der bør arrangeres gensidige statsbesøg mellem de to ledere. *SCMP* indikerede, at, alt imens japanske forretningsfolks entusiasme for Bælt & Vej er en faktor, så kan Abes brev også være blevet afstedkommet af forbedringen i de amerikansk-kinesiske relationer, som det indikeredes af (senior-nationale sikkerhedsrådgiver til præsident Trump i asiatiske

anliggender) Matthew Pottingers deltagelse i forummet og skabelsen af en amerikansk Bælt & Vej arbejdsgruppe på regeringsniveau.

»Bælt & Vej-planen kunne blive et udgangspunkt for Kina og Japan for den fortsatte normalisering af deres relationer ... Hvis den kan blive medvirkende til at bane vejen for forhandlinger mellem Japan og Kina, ville det være en bonus for området«, konkluderer *SCMP*.

Det er også i Europas interesse at deltage. I sin seneste artikel i *Forbes*-magasinet, lovpriste den entusiastiske tilhænger af den Nye Silkevej, Wade Shepard, der har rejst langs Bælt & Vej i to år som forberedelse til en bog om projektet, Bælt & Vej-initiativet for »dets pågående tilsidesættelse af de etablerede, geopolitiske splittelser i verden«. Monarkier, demokratier, diktaturer, teokratier og selv »borderline konkursstater« er velkomne, så længe, de er indstillet på at »komme hen til bordet og gå til sagen i praksis«. Wade foreslår, at Europa holder op med at bekymre sig om gennemskueligheden af Kinas markeder. »Bælt & Vej-initiativet gør Europa relevant igen, én trans-eurasiske jernbanelinje, ét finansielt distrikt og én havn ad gangen ...

Bælt & Vej-initiativet tilbyder ligeledes Europa økonomiske og infrastrukturelle muligheder, som ellers ikke ville eksistere, muligheder, som, hvis de blev udnyttet korrekt, kunne være med til at få Europa tilbage på sin sokkel.«

Udelades skal heller ikke det Kinesisk-britiske Erhvervsråd (CBBC), som er »henrykt« over de udsigter, der kommer fra BV-forum i Beijing, som det deltog i, rapporterede sino.uk.com i går. CBBC rapporterer, at det vil udarbejde fællesrapporter med det Kinesiske Akademi for International Handel og Økonomisk Samarbejde (CAITEC) »om Bælt & Vej-initiativet (BVI) for at sikre, at britiske selskaber får den bedste placering til at drage fordel af et af de mest omfattende, globale forretningsinitiativer i moderne historie. BVI-visionen er i

færd med at blive til virkelighed, og Bælt & Vej Forum i Beijing i denne weekend demonstrerer Kinas ambition for BVI«.

Selv de, der er fikseret på at tjene penge, er ved at vågne. Europæiske banker bør gå med i dette projekt, skrev Alicia Garcia-Herrero, der er associeret til den europæiske økonomiske tænketank BRUEGAL og det spanske monarkis Royal El Cano Institut, i en artikel, udgivet på brinknews.com, og hvis titel opsummerer artiklens argument: »Kina kan ikke alene finansiere Bælt & Vej«.

På lignende vis skrev en Tony Boyd i *Australian Financial Review*, (»Opportunities for Business in China's One Belt One Road«), at den australske »regerings lunkne respons til Kinas massive Bælt & Vej-infrastrukturplan ikke bør afholde australske erhvervsfolk i at komme med deres egne, omfattende strategier for engagement«. Kina har »en plan« og mulighederne er der »for bankfolk, byggefirmaer, infrastrukturinvestorer, konsulenter, firmaer for professionelle tjenesteydelser, managers af aktieinvesteringer og eksportører. Foretagender må forstå de finansielle og økonomiske implikationer af et budget for koordineret infrastruktur, der spænder over op til 65 lande«, skrev Boyd.

**Daisuke Kotegawa i Rusland:
Trumps valgsejr markerer et
globalt skifte
fra finansinteresser til**

produktion, med tilhørende produktiv beskæftigelse

3. april, 2017 – Daisuke Kotegawa, tidligere regeringsmedlem i Japans Finansministerium og Japans repræsentant i IMF, sagde i sidste uge ved Moskva Økonomiske Forum, at Trumps valgsejr signalerer, at »verdensøkonomien er i færd med at transformeres fra finansiel kapitalisme og tilbage til en vareproduktionsorienteret økonomi«, hvilket vil »blive klarere, hvis adskillelsen af investeringsbankvirksomhed og kommerciel bankvirksomhed, som er foreslået af Trump«, bliver gennemført.

Kotegawa forklarede, at, som regeringsmedlem i Finansministeriet i 1997-98, havde han tilbagekaldt Credit Suisses banklicens for deres praksis med at drage japanske forsikringsselskaber ind i derivatsvindler, der drev dem bankerot, og tilføjede, at han ville have gjort det samme med AIG, men de havde ingen banklicens (han antydede, at, havde man gjort det, kunne AIG's rolle i katastrofen i USA i 2008 muligvis have været undgået).

Med hensyn til Ruslands nuværende, interne økonomiske problemer, sagde han, at de »forfærdelige politikker, som prof. Jeffrey Sachs og hans team var fortalere for, samt folkene fra Goldman Sachs, ødelagde det russiske folks tillid til banksystemet i 1998« gennem »chokterapiens« politik, som stjal deres bankindsud. At genoprette tilliden til bankerne er afgørende for at genoprette kredit, sagde han.

Han påpegede også forfaldet i USA's infrastruktur, men tilføjede, at Trump adresserer dette direkte. Han støtter Trumps krav om regeringsstøtte til fremvoksende, små foretagender; for en stor stimulering til infrastruktur; og for at bringe fred til Mellemøsten og for den enorme genopbygning, der behøves dér, som vil være fordelagtig for

både amerikanske og russiske foretagender.

Under et 30 minutter langt interview på RT den 23. marts på showet 'Worlds Apart' med Oksana Boyko, gennemgik Kotegawa disse samme spørgsmål og tilføjede, at han mente, at Trumps prioriteringer var, for det første, at afslutte frihandelsaftalerne, dernæst en stor stimulus, dernæst fjernelse af reguleringer over for små banker og foretagender, og så vil han være i stand til at gå videre med Glass-Steagall, hvor han går op imod storbankerne. Han forklarede, at, siden den japanske bankkrise i 1990'erne, hvor flere banker blev lukket og bankierer blev fængslet, har bankierne været »meget forsigtige«, og at, på trods af anklager om at have været årsag til et »tabt årti« i Japan, så reddede afvisningen af fuldt ud at gå med i derivatfiaskoen deres banksystem, alt imens USA og Europa derimod »aldrig er kommet sig« over krisen i 2008.

På et spørgsmål fra Boyko om, hvorfor de vestlige nationer aldrig greb til handling for at fængsle og lægge bankerne i tømmer, svarede Kotegawa med et smil: »Demokrati fungerer bedre i Asien.«

I betragtning af afsløringerne i dag om Susan Rice i den farvede revolution imod Trump, er det værd at bemærke, at Kotegawa nævner Susan Rice (USA's ambassadør til FN under Obama, fra 2009, -red.) som den person, der lagde enormt pres på Abe i 2014 for at gå med i sanktionsregimet mod Rusland og ikke besøge Putin i 2016. Abe afviste klogeligt dette »råd«.

(Daisuke Kotegawa sagde i januar 2017 ja til at blive medlem at Schiller Instituttets internationale rådgivningsråd. Kotegawa har deltaget med foredrag på flere Schiller Institut-konferencer.)

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindedede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidlige, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi

Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogslinje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet

Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med *Izvestiya* gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China*

Daily, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på,

at repræsentanten for EU-etablisementet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskeheds fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive

fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede

Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås

som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

✘ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

✘ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette,

vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches »**Fire Nye Love**«. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Ved et uafgjort øjeblik i historien er

den personlige faktor endnu vigtigere: Gør det Nye Paradigme til virkelighed!

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og

Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte

sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Den Nye Silkevej kommer til

Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko

Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Eksperter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.»* Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, »Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C.,

efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«, <https://larouchepac.com/us-joins-new-silk-road>

Dansk introduktion <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10998>

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere

forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Ekspertter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med*

den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.» Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, »Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«

Dansk introduktion

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Glass-Steagall, samt at sende de kriminelle bankierer i fængsel, er

forudsætningen for at bryde bankernes kontrol over regeringen – Daisuke Kotegawa

10. oktober, 2016 – Daisuke Kotegawa, den japanske økonom, der i vid udstrækning var ansvarlig for at løse den japanske bankkrise i slutningen af 1990'erne, og Japans adm. direktør for IMF 2007-10, sagde i et interview med *EIR* lørdag, at, hvis de vestlige nationer skal overleve deres finanssystems aktuelle sammenbrud, må de opdele bankerne i overensstemmelse med Glass-Steagall og arrestere de bankierer, der er ansvarlige for at køre finanssystemet bankerot.

Japan sendte flere dusin bankierer i fængsel på tidspunktet for deres krise, alt imens USA ikke arresterede nogen efter Lehman-chokket i 2008, understregede hr. Kotegawa. Han sagde, at fængslingen af bankiererne var nødvendig for at vinde befolkningens tillid til, at omkostningerne i forbindelse med omstruktureringen af bankerne ikke ville føre til den samme krise i fremtiden, og for at genoprette tilliden til banksystemet.

Og så brød arrestationerne bankernes magt over regeringen, især parlamentet. Alt imens Kotegawa ikke gik i detaljer, så stod det klart, at han var på det rene med, at det faktum, at USA og Europa ikke enten har gennemført en bankopdeling, eller arresteret de ansvarlige kriminelle, har resulteret i gentagelsen af boble-udviklingen og Wall Street-bankernes og City of London-bankernes næsten totale kontrol over regeringerne.

Produktive selskaber, sagde han, kan ikke gå bankerot over en nat, eftersom de har et produktivt grundlag til at håndtere

finansielle problemer over tid. Sådan forholder det sig ikke med banker. Hvis en bank eller et banksystem mister tillid, kan hele strukturen kollapse over en nat, understregede Kotegawa. Det er, hvad der er ved at ske med Deutsche Bank.

Han gentog sit tidligere forslag til at håndtere Deutsche Bank: fuld eller delvis nationalisering; omgående bankopdeling mellem de kommercielle banksektorer og investeringsbanksektorerne; samt arrestation af de ansvarlige bankierer. Samtidig må, sagde han, alle de vestlige nationers autoriteter i fællesskab, og i hemmelighed, fastlægge en bestemt dato for afgørelse af betalingen af Deutsche Banks gigantiske udestående derivater. Modparterne i disse derivatkontrakter – hvilket omfatter hver eneste storbank i USA og Europa – må være rede til, sagde han, at påføre deres banker den samme Glass/Steagall-opdeling, eller også vil de blive trukket ned at kollapset i Deutsche Banks investeringsbankdel.

Kotegawa tilføjede, at den udviklede sektors rolle på dette punkt vil være at adressere det enorme svælg i udviklingssektoren, mellem den faktiske levestandard og så denne sektors befolkningers forhåbninger. Enhver løsning på den vestlige bankkrise afhænger af en reel efterspørgsel på produkter – ikke trykning af penge – og som vil komme fra et forpligtende engagement over for den reelle udvikling af verden som helhed. Han bemærkede, at rent historisk var nøgleinnovationerne i produktion centreret i USA, Tyskland og Japan, og disse tre nationer må genoprette denne dedikation til innovation og produktion.

POLITISK ORIENTERING den 26. maj 2016: Asien vil samarbejde med Kina og Rusland, trods trusler fra Obama Se også 2. del

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: (5 min.)

Lyd:

Rusland, Japan og ASEAN åbner for langtrækkende perspektiver i Østasien

Præsident Putin benyttede Rusland-ASEAN-topmødet og et møde med den japanske premierminister Abe i Sotji til langtrækkende aftaler

I Asien er et faseskift af enorme dimensioner i gang. Dette viste sig blandt andet under topmødet mellem Rusland og ASEAN, der fandt sted i det russiske Sotji den 19. og 20. maj. Mødet fandt sted under mottoet "På vej mod et strategisk partnerskab i almenvellets interesse". (ASEAN-landene er Brunei, Indonesien, Cambodja, Laos, Malaysia, Myanmar, Filippinerne,

Singapore, Thailand og Vietnam, med i alt over 600 millioner mennesker.) Præsident Putin erklærede, at dette topmøde var den største internationale begivenhed i Rusland i hele 2016.

De fleste statsoverhoveder fra de ti ASEAN-lande deltog personligt i topmødet, og Putin havde bilaterale møder med dem alle i løbet af en uge. Derved er samtalerne hjertelige og fortrolige atmosfære lige så vigtig som de konkrete resultater, heriblandt investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i flere tilfælde også forsvarssamarbejde.

Også præsidenten for den asiatiske infrastrukturs-investeringsbank (AIIB), kineseren Jin Liqun, tog del i topmødet. Han forhandlede i Sotji om finansieringen af 16 projekter i Det russiske Fjernøsten til et beløb af 8 milliarder dollars.

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede denne nye udvikling med begejstring: "Dette er en sag af meget stor betydning!"

Udvikling af Det russiske Fjernøsten

I tilslutning hertil bekendtgjorde den russiske minister for udvikling af Fjernøsten, Alexander Galusjka, at Rusland har forelagt 16 projekter i Fjernøsten for AIIB. Nyhedsbureauet TASS citerede ham: "Vi forelagde projekterne for udvikling af de internationale samfærdselskorridorer Primorje-1 og Primorje-2, som projekter af interesse for AIIB. Vi har desuden informeret vore partnere i banken om vigtige udviklingsområder og om Vladivostok som frihavn og indbudt AIIB til hurtigt at deltage i udbygningen af Nordøstpassagen." Korridorerne Primorje-1 (Harbin-Vladivostok-Natjodka) og Primorje-2 (Hunchun-Kraskino-Zarubino) ligger i det russisk-kinesiske-nordkoreanske grænseområde ved Det japanske Hav).

AIIB-præsident Jin erklærede efter mødet: "AIIB agter at fremme investeringerne i infrastruktur og i massetransportlinjer på den kæmpestore eurasiske landmasse, fordi vi tror, at regionens økonomiske potentiale forbedres,

når vi forbedrer transportmulighederne. Vejen dertil er at mobilisere hjælp fra alle medlemsstaterne og fra de internationale institutioner såsom Verdensbanken, EDB (Den eurasiske Udviklingsbank), EBRD (Den europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling) og andre institutioner", citerede Sputnik ham for.

Samarbejde med Japan

Også Japan udviser interesse for udviklingen af det russiske Fjernøsten. Japan er tæt forbundet økonomisk og militært med De forenede Stater og har ladet sig indfange af USA's præsident Obama i hans indkredsningspolitik over for Rusland og Kina. Men Japan har også sine egne interesser i Asien, især økonomiske, og søger derfor at samarbejde med sine naboer.

I et bidrag til bladet Executive Intelligence Review (27/5) beretter Michael Billington: "Japans premierminister Shinzo Abe havde den 6. maj et yderst udbytterigt møde med Putin i Sotji, til trods for at Obama havde forlangt, at han blev væk fra det. Og også selv om der ikke blev talt offentligt om det, erfarede EIR, at Abe og Putin havde enedes om en bestræbelse for at bilægge de territorialstridigheder mellem Rusland og Japan, der havde forhindret en fredsaftale mellem Japan og Rusland for at afslutte krigstilstanden. Over for offentligheden talte de to statsoverhoveder om en hel række mulige japanske investeringer, især i det russiske Fjernøsten, inden for energiproduktion, i olie- og gassektoren, medicinske indretninger, transportnet, havne og andre ting. Og her må man huske, at en så omfattende fælles udvikling også vil få afgørende følger for Den koreanske Halvø.

Putin indbød Abe til at deltage i det østlige økonomiske forum i Vladivostok den 2.-3. september. Man går ud fra, at Abe siger ja til denne indbydelse, og at et nyt topmøde finder sted med Putin ved den lejlighed. På forummet mødes internationale topfolk inden for økonomi og politik for at drøfte de økonomiske og investeringsmulighederne i det russiske Fjernøsten og den asiatiske stillehavsregion.

LaRouche kommenterede: "Vil Japan virkelig gøre det? Hvis ja, så er det en meget positiv udvikling for hele Asien."

Tættere samarbejde mellem Rusland og Indonesien

Også Indonesien, der med sine 240 millioner mennesker er det folkerigeste land blandt ASEAN-medlemmerne, er interesseret i et tæt samarbejde med Rusland. Som Jakarta Post berettede, foreslog Indonesiens præsident Joko Widodo under sine samtaler med Putin i Sotji, et tættere gensidigt samarbejde inden for økonomi og forsvar. Jakarta Post citerede den 19. maj Putin fra topmødet med Widodo, som han kaldte for konstruktivt: "Det hvilede på samme indstilling som hos præsident Sukarno, der var en ægte ven af vort land." (Sukarno eller Soekarno var i 1945-67 den første indonesiske præsident efter uafhængigheden fra Holland.)

Generaldirektøren for olie og gas, Wiratmaja Puja, fra det indonesiske ministerium for energi og mineralforekomster, sagde under topmødet, at han håbede, at russiske foretagender ville tage del i opførelsen og driften af to olieraffinaderier i Indonesien: "Hvad raffinaderierne angår, har Rusland god kvalitet og teknologi. I de kommende år opfører vi to raffinaderier. 13-14 milliarder dollars er nødvendige for det ene raffinaderi på Østkalimantan. Infrastrukturen er allerede på plads, vi behøver kun investeringer til opførelse og drift af et raffinaderi. Det andet raffinaderi på Java kræver investeringer på 8-9 milliarder dollars. Det er en lejlighed for vore russiske partnere til at investere i Indonesien", citerede Sputnik Puja.

I følge Jakarta Post talte Putin og Widodo om oprettelsen af en frihandelszone og om russisk hjælp til store infrastrukturprojekter i Indonesien, såsom bygningen af en jernbane på Kalimantan og et 1,8 GW-kratværksprojekt til omkring 1,8 milliarder dollars. Rusland skulle også være interesseret i at levere skibe, indbefattet flydende havne, sagde Putin.

Ruslands viceminister for økonomisk udvikling, Alexej

Lichatjev, erklærede i følge TASS den 19. maj i Sotji: "Arbejdet med at skabe en frihandelszone mellem Den Eurasiske Økonomiske Union (EAWU) og Indonesien kan begynde, så snart Jakarta fremsætter anmodningen derom."

En sådan anmodning ville være et vigtigt signal, fordi USA's regering under præsident Obama her for tiden forsøger at isolere Kina og Rusland økonomisk med deres frihandelsaftaler TPP og TTIP.

Ændring af den strategiske situation

Når man sammenfatter alt dette, fremkommer der en forhåbning om et tæt og fortroligt samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan inden for det politiske, økonomiske og forsvarsmæssige område. Og det vil igen ændre forholdene i Asien og i hele verden afgørende.

Lyndon LaRouche understregede forskellen mellem denne udvikling og Obamas såkaldte "drejning mod Asien". USA arbejder på at indkredse Kina og Rusland gennem et militært samarbejde med Korea, Japan og Filippinerne, men befinder sig selv i en tilstand af økonomisk forfald. USA producerer stadig våben, men bortset fra det er dets økonomi brudt sammen", og selv våbnene er langt mindre effektive, end de giver indtryk af. Obama er overhovedet ikke troværdig. Og derfor kan hans regering heller ikke tilbyde nogle overbevisende alternativer til det økonomiske samarbejde mellem de asiatiske lande.

Vil Japan virkeliggøre det?

19. maj 2016 – Et faseskifte af enorme dimensioner er undervejs i Asien. En markør er topmødet mellem Rusland og ASEAN den 19.-20. maj i Sochi, Rusland. Mødets 'Leibnitz'ske' slogan er, "Mod et Strategisk Partnerskab for det Fælles

Bedste." Præsident Putin har annonceret, at dette topmøde bliver den største internationale begivenhed i Rusland i 2016. De fleste af lederne for de ti ASEAN lande er personligt mødt op, og præsident Putin har holdt bilaterale møder med hver enkelt af dem over de seneste uger. Varmen og fortroligheden i disse samtaler er ligeså vigtig, som de konkrete resultater i form af investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i mange tilfælde forsvarssamarbejde.

Jin Liqun, den kinesiske præsident for den Asiatiske Infrastruktur Investerings Bank (AIIB), var også tilstede på topmødet og diskuterede finansiering af 16 projekter i Ruslands fjernøsten til en samlet værdi af 8 milliarder dollars. "Det er STORT. Det er STORT," sagde Lyndon LaRouche.

Mere kunne siges, men når dette ses sammen med andre udviklinger, er der mulighed for det tætteste tænkelige betroede samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan i Asien på det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige område, der vil revolutionere Asien og verden.

På den kritiske Japan-flanke, vil Michael Billington i den kommende udgave af EIR (d. 27. maj) rapportere, at "den japanske premierminister Shinzo Abe den 6. maj holdt et ekstremt succesfuldt topmøde med Putin i Sochi, til trods for at Obama krævede, at han aflyste besøget. Selv om det ikke blev diskuteret offentligt, informerede kilder tæt på forhandlingerne EIR om, at Abe og Putin enedes om en vej frem imod at løse de territoriale stridigheder, som har forhindret underskrivelsen af en fredstraktat mellem Rusland og Japan til afslutning af 2. Verdenskrig. Offentligt har de to ledere diskuteret en bred vifte af potentielle japanske investeringer, mestendels i det fjernøstlige Rusland, i energiproduktion, olie og gas, medicinske faciliteter, transport, havne med mere. Det bør noteres, at lanceringen af sådan udstrakt fællesudvikling også vil have betydningsfulde implikationer for den koreanske halvø.

“Putin inviterede Abe til at deltage i det 2. Østlige Økonomiske Forum

i Vladivostok den 2.-3. sept. Abe forventes at deltage, og at afholde næste topmøde med Putin. Det Økonomiske Forum vil samle internationale forretnings- og regeringsrepræsentanter til diskussion om det økonomiske potentiale i Ruslands fjernøsten og det Asien-Stillehavsområdet, såvel som investeringsmuligheder.”

“Vil Japan virkeliggøre dette?” spurgte Lyndon LaRouche i dag. “I så fald er det en meget positiv udvikling for Asien som helhed.” LaRouche sagde, at dette er hvad han var involveret i tilbage i 1980’erne, da han besøgte Japan med sin hustru Helga. “Vi havde faktisk, blandt visse mennesker i Japan..., – vi havde en gruppe af mennesker, som virkelig var oppe på mærkerne, og havde evnen til at producere resultater, – men det gik tabt.”

Undgå derudover letkøbte sammenligninger: Dette asiatiske faseskift kan på ingen måde sammenlignes med Obama, eller noget, der ligner Obama. Tværtimod. Den amerikanske økonomi er kollapsede – er ved at kollapse. Alt dette her, med at prøve at lodde tingene, sammenligne den ene ting med den, fungerer ikke mere. Man kan ikke drage en sammenligning med Obama; denne økonomi er kaput. Visse tiltag bliver kørt frem, men der er intet imponerende over det. Det synes som om, der er noget i det, men det er der i virkeligheden ikke. Han er overhovedet ikke troværdig; det er aldeles negativt.

Om Obamas fortsatte uhyrlige mørklægning af masse mordet den 11. september, næsten 15 år efter, sagde LaRouche, “Det er aldeles kujonagtigt; mere eller mindre. Hele problemet er det britiske anliggende, den britiske kongelige familie. Alt, hvad saudierne var involveret i, var baseret på den britiske kongelige familie. Det er, hvad disse politikere ikke pointerer, og det er derfor de gør det på den måde, de gør. De agter ikke at angribe de britiske interesser. Man er nødt til at tænke på, hvad de finansielle interesser er, fra britisk

side, med hensyn til USA. Og det er det, de ikke taler om.”

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikkens tyranni, og den igangværende krise i Mellempøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Nobuyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han

understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.